

ת"פ 10810/11/20 - מדינת ישראל נגד חסן אמיר עיסא (עציר) - ע"י

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 10810-11-20 מדינת ישראל נ' עיסא(עציר)

בפני כבוד השופטת דנה מרשק מרום
בעניין: מדינת ישראל - באמצעות פמ"מ וע"י עו"ד
שחף קליינמן

המאשימה

נגד

חסן אמיר עיסא (עציר) - ע"י עו"ד דוד
ונטורה

הנאשם

גזר דין

כתב-האישום

1. הנאשם הודה בעובדות כתב אישום מתוקן, שגובש במסגרת הסדר טיעון, והורשע בעבירה של **החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית** לפי סעיף 7(א) + (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 [להלן: פקודת הסמים].

2. מכתב האישום המתוקן עולה, כי הנאשם מתגורר בלוד, בבית פרטי המוקף בחצר. במועד שאינו ידוע במדויק, עובר ליום 20.10.20 ובמהלכו, החזיק הנאשם בסמים מסוכנים מסוגים שונים, שהיו מוסלקים במקומות שונים בחצר המתחם: בארון צמוד לקיר האחורי של הבית (להלן: "הארון") שקית ובה 369.03 גרם קנבוס, וכן נמצאה גם כמות גדולה של חומר המיועד לערבוב עם סמים מסוכנים על מנת להגדיל את נפחם ואת שווייה הכספי. בנוסף, בסמוך לארון, מעל תנור ומתחת לכיור הפוך, שאינם בשימוש, החזיק הנאשם 99.24 גרם קוקאין עטוף בניילון נצמד בגוון ירוק, ששווי מוערך בכ- 50 אלף ₪.

3. על-פי הסדר הטיעון, המאשימה הגבילה עצמה לעתירה לעונש ראוי של 28 חודשי מאסר, מאסר על תנאי וקנס, וההגנה תהיה חופשית בטיעוניה.

ראיות לעונש

4. מטעם התביעה הוגש גליון ר.פ. (ת/1) ממנו עולה, כי לחובתו של הנאשם 6 הרשעות קודמות בעבירות של נהיגה פוחזת, מרמה, הפרה הוראה חוקית, גניבה וגניבה בידי עובד ממעביד והפרעה לשוטר. הנאשם נשא שלושה מאסרים מאחורי סורג ובריה ומאסר נוסף בעבודות שירות, כשהמאסר האחרון הוא משנת 2014

עמוד 1

לתקופה של שנה בגין ביצוע עבירה של נהיגה פוחזת.

טיעוני הצדדים

5. ב"כ המאשימה הסבירה שהסדר הטיעון גובש בשל קושי ראייתי. פירטה באשר לערך החברתי המוגן שנפגע, לשווי הגבוה של סם הקוקאין ולכך שבדרך כלל המניע לביצוע העבירה הוא בצע כסף. באשר לנסיבות ציינה, כי לחובתו עבר פלילי, אם כי לא בעבירות סמים, ויש לשקול לזכותו את החיסכון בזמן שיפוטי ואת התיקון לקולה המשמעותי בכתב-האישום. עתרה לקביעת מתחם שנע בין 24 - 48 חודשי מאסר בפועל, ולמיקום הנאשם בחלק האמצעי התחתון של המתחם כך שהעונש הראוי הוא 28 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי וקנס משמעותי - בהתחשב בשווי הסם אותו החזיק.

6. ב"כ הנאשם הרחיב באשר לקשיים הראייתיים שעלו בתיק החקירה ואף הלן כנגד העובדה, שאחר - שהוא "שורש כל הרע" על-פי מידע מודיעיני, שוחרר בשלב מעצר הימים ולא הוגש כנגדו כתב-אישום. לשיטתו, הגשת כתב-אישום רק כנגד הנאשם, כמי שהחזיק בסם בלבד, בחצריו, מחייבת את בית-המשפט לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם.

הנאשם חסך בזמן שיפוטי, לקח אחריות, עברו הפלילי אינו כולל עבריינות סמים, והוא אב לחמישה ילדים, אחד מהם נכה בצורה קשה עד כדי עיוורון. הנאשם מצוי במעצר כ - 15 חודשים, בטרם מעצרו עבד למחיתו באופן קבוע, וסמים אינם מקור פרנסתו.

הסניגור הגיש מגוון פסיקה, לרבות גזרי-דין של בתי-משפט השלום המשקפת מדיניות ענישה נוהגת וטען, כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 20 חודשי מאסר במקרים החמורים ביותר. במקרה דנן, סבור הוא, שנוכח האפליה מול האחר העונש הראוי עומד על 9 חודשי מאסר בעבודות שירות, אך לאור תקופת מעצרו - עותר הוא להסתפק בהשתת עונש מאסר בפועל כתקופת המעצר. כן עתר להסתפק בקנס סמלי לאור מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם.

7. בדברו לבית- המשפט אמר הנאשם: **"יש לי חמישה ילדים ואישה עם קוצב לב, יש לי ילד שעבר 3 ניתוחים בשנה האחרונה בעין, המצב הרפואי לא כל כך טוב. אני לא ילד קטן, אני בן 43. אני צריך לפרנס את המשפחה שלי, יש לי משפחה מאוד גדולה ואין מי שיפרנס אותה. אני 15 חודשים בפנים ואף אחד לא עוזר, לא ביטוח לאומי ולא רווחה. הם צריכים אבא. אני מצטער על הטעות הזאת, אין לי מילים. ההחלטה בידי ביהמ"ש" (עמ' 14 לפרוטוקול).**

דין והכרעה

8. בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין בסעיף 40ג(א), לצורך קביעת מתחם העונש ההולם יש

להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

9. אשר לערך החברתי המוגן, הנאשם במעשיו פגע בערך המוגן של הגנה על שלום הציבור ובריאותו מפני הנזקים הנגרמים כתוצאה מהשימוש בסמים. הפגיעה בערך המוגן היא בעוצמה יחסית גבוהה, על רקע מגוון סוגי הסם בהם החזיק, לרבות סם קשה מסוג קוקאין בכמות שאינה מבוטלת, קנבוס בכמות גדולה, וחומר המיועד לערבוב עם סמים מסוכנים, שמטרתו להגדיל את נפחם ואת שוויים הכספי של הסמים.

באשר לסם הקוקאין, יפים דבריו של כב' השופט (כתוארו אז) הנדל:

"ייתכן ועבירות הסמים הקשים הן כה נפוצות עד שהתרגלנו אליהן, ואולי אף אבדה לנו הרגישות למחיר שלא רק החברה משלמת אלא גם המשתמש עצמו. הקוקאין נחשב, ולא בכדי, לסם קשה. זאת הן בשל השפעותיו על גוף האדם, והן בשל פוטנציאל ההתמכרות הגבוה שטמון בו. על פי רוב, לאחר נטילת הסם חווה המשתמש תחושה חזקה של אופוריה. לאחר האופוריה מגיעה ההתרסקות, שמתאפיינת בתשישות, שינה, דיכאון ממושך - וצורך עז להשיג מנת סם נוספת. נמצא גם שהמוח מסתגל במהירות לאפקט האופוריה, וכתוצאה מכך המשתמש צורך כמויות הולכות וגדלות מהסם. הגדלת מנת הסם מעצימה את הפגיעה שנגרמת למשתמש ובכלל זאת פרנויה, פאניקה ושיבוש בפעילות החשמלית של הלב עד כדי פוטנציאל להתקף או לדום לב (עוד על השפעות הקוקאין ראו באתר הרשות למאבק בסמים בכתובת:

<http://www.antidrug.org.il/pages/924.aspx>). הפגיעה ביחיד חוזרת חלילה לפגיעה בחברה. השימוש בסם מסוג קוקאין יוצר צורך להמשיך ולהשתמש. כתוצאה מכך עליו לחפש מקורות כספיים למימון רכישת הסם, לאו דווקא בדרכים חוקיות, תוך שהוא חווה הידרדרות מתמדת בתפקוד הפיזי והקוגניטיבי שלו" (ראו בע"פ 972/11 מדינת ישראל נגד יונה [4.7.12], בפסקה 4).

10. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ייאמר, כי המדובר במעשים המעידים על תכנון מסוים, כאשר הסמים נמצאו מוסלקים במקומות שונים בחצר הבית הפרטי בו מתגורר הנאשם. בסופו של יום, הסמים לא הופצו לרחובות, אך הנזק הפוטנציאלי מהחזקת קנבוס במשקל כ - 369 גרם וקוקאין במשקל של כ - 99 גרם, לצד חומר ערבוב, הוא משמעותי. לא הובאו ראיות קונקרטיות למניע לביצוע העבירה, אך יש להניח שבצע כסף עומד מאחורי החזקת מגוון הסמים, כאשר שווי סם הקוקאין לבדו עומד על סך 50,000 ₪.

11. לעניין מדיניות הענישה המתחייבת בנסיבות אלו, ייאמר באופן כללי כי:

"אין מנוס מהכבדת היד על המחזיקים סמים שלא לצריכה עצמית, שכל בר דעת מבין כי נועדו לצריכת הזולת, קרי, להוספת שמן על מדורת הסמים אשר להבותיה אופפות רבים וטובים, או עמוד 3

רבים שהיו טובים. עבירה זו היא תאומתה הסטוטורית של עבירת הסחר בסמים, אלא שלא ניתן להוכיח לגביה את הסחר עצמו, ונקבע לשתייה עונשה זהה, עונש מירבי של עשרים שנות מאסר וקנס פי עשרים וחמישה מזה הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין... (ראו בע"פ 1345/08 איסטחרוב נ' מדינת ישראל [18.5.09], פסקה כ"ג).

12. עינתי בפסיקה שהוצגה על-ידי ב"כ הצדדים ובפסיקה נוספת, ולצורך קביעת מתחם העונש ההולם אציין את המרכזיים שבהם:

ע"פ 2279/15 **בורחוב נ' מדינת ישראל** [31.1.16] (הוגש על-ידי התביעה): המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, ובהחזקת סמים וכלים לצריכה עצמית. המערער החזיק בביתו ובחצר קוקאין במשקל של כ- 50 גרם, חשיש במשקל של כ- 17 גרם, מאות כדורים של MDMA ומשקל אלקטרוני. בגין האישום שענינו בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 24-48 חודשי מאסר. על המערער, שלחובתו עבר פלילי מכביד, לרבות בעבירות סמים, נגזר עונש מאסר בפועל בן 28 חודשים. ערעור שהגיש נדחה וצוין, כי עונשו של המערער מצוי בסמוך לרף התחתון של מתחם הענישה חרף עברו הפלילי המכביד.

ע"פ 8048/19 **פיצ'חדזה נ' מדינת ישראל** [4.6.20] (הוגש על-ידי התביעה): פסק-דין שהוא רלבנטי בעיקר לביסוס מתחם העונש ההולם לו עתרה התביעה. המערער החזיק בביתו 55 גרם של קוקאין המחולק ל- 38 מנות, וכן משקל אלקטרוני, והורשע על יסוד הודאתו בעבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים להכנת סם. בית-המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם שנע בין 24 ל- 42 חודשי מאסר. למערער עבר פלילי שכלל עבירות אלימות ושוד, אך בית-המשפט המחוזי קבע שיש לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל הליך טיפול משמעותי שעבר, והשית עליו עונש של 18 חודשי מאסר בפועל לצד קנס בסך 10,000 ₪. ערעור על חומרת העונש נדחה.

ת"פ (מחוזי ת"א) 6678-12-20 **מדינת ישראל נ' פלוני** [25.11.21] (הוגש על-ידי ההגנה): הנאשם הורשע על בסיס הודאתו בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית בכך שהחזיק במקומות שונים בדירתו סמים מסוכנים KETAMINE ו-MDMA במשקל של מאות גרמים. המאשימה הגבילה את עתירתה העונשית ל- 20 חודשי מאסר. נקבע מתחם עונש הולם שנע מ- 12 ועד 36 חודשי מאסר בפועל, ולאחר חריגה מהמתחם בשל שיקולי שיקום (וכן נסיבות אישיות קשות ביותר) העונש הועמד על 9 חודשי עבודות שירות, וקנס בסך 7000 ₪.

ת"פ (מחוזי ת"א) 44129-09-19 **מדינת ישראל נ' אלקאים** [9.11.20] (הוגש על-ידי התביעה): הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים המשמשים להכנת סם בכך, שהחזיק ברכב שבבעלות אימו, בשני מקומות שונים, בארבע אריזות המכילות קוקאין במשקל של כ- 80 גרם, וכן באריזה פתוחה המכילה קוקאין במשקל של כ- 20 גרם. לנאשם 7 הרשעות קודמות, בגין ביצוע עבירות אלימות וסמים, וכן נשא מאסרים בעברו. נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 24 ל- 60 חודשי מאסר, ולא

היתה מחלוקת כי יש למקם את עונשו סמוך לרף התחתון של המתחם על רקע שילובו בקהילה טיפולית. על הנאשם הוטל עונש של 28 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (שלום חיפה) 37062-10-20 **מדינת ישראל נ' מחרום** [21.4.21] (הוגש על-ידי ההגנה): הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בכך שבעת שנסע ברכב יחד אחר שנהג, החזיק במכנסיו כפפה ובה קוקאין במשקל של כ- 60 גרם. הנאשם שיתף כי כשנה לאחר שאביו נרצח לנגד עיניו, כשהיה בן 18, החל לצרוך קנאביס והסתובב בחברה שולית הצורכת סמי רחוב. לחובתו הרשעה בעבירת סיוע לשוד בחבורה, ונדון בעבר למאסר בעבודות שירות. נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 15 ל- 30 חודשי מאסר, ועל הנאשם הוטל עונש של 17 חודשי מאסר בפועל.

13. סקירה זו משקפת קשת מקרים רלבנטיים, כאשר לאחר ביצוע אבחנות מתבקשות, אני קובעת מתחם עונש הולם אשר נע בין 24 - 48 חודשי מאסר בפועל, מתחם לו עתרה התביעה.

14. בעניינו של הנאשם לא נטען ולא הוצג כל שיקול אשר מצדיק חריגה מהמתחם מטעמי שיקום (או מטעמי הגנה על שלום הציבור). על כן, עונשו ייגזר בתוך המתחם ויש להתחשב בנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, כמפורט בסעיף 40'א' לחוק העונשין.

15. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, ייאמר, כי איני נותנת משקל לטענת ההגנה כי יש באי-העמדתו לדין של אחר כדי להשפיע על ענישת הנאשם. לא הובאו לפני כל ראיות המבססות "אכיפה בררנית", ומהמענה שניתן לשאלותי במהלך הדיון עלה, כי טענות הסניגור בהקשר זה בנוסף לחומר הראיות עצמו הביאו לתיקון משמעותי ביותר בכתב-האישום.

יש לשקול לזכותו של הנאשם את הודאתו של הנאשם בכתב אישום שתוקן לקולה באופן משמעותי, לקיחת האחריות בבית-המשפט וחסכון בזמן שיפוטי. עוד אני לוקחת בחשבון את התקופה בה הוא שוהה בתנאי מעצר. כמו-כן, ברור שמאסרו של הנאשם פוגע במשפחתו, כאשר דווח לי שהוא אב לחמישה ילדים, ואחד מילדיו סובל מנכות. אלא, שהעולם הפלילי אינו זר לנאשם, אשר נשא מספר מאסרים בפועל, האחרון משנת 2014 - אם כי זו הסתבכותו הראשונה בעבריינות סמים. באשר לענישה כלכלית - חרף שווי הגבוה של הסם שהחזיק, בכוונתי להטיל עליו קנס מתון, בעיקר על-מנת שלא לפגוע בבני משפחתו.

16. מכלול הנתונים מביא לכך, שיש להעמיד את עונשו של הנאשם מעט מעל הרף התחתון של המתחם שנקבע, ועל כן עתירת המאשימה היא אכן עתירה מאוזנת וראויה.

17. לאור כל האמור לעיל אני גוזרת את דינו של הנאשם כדלקמן:

28 חודשי מאסר בפועל, שיימנו מיום מעצרו: 20.10.20.

10 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות סמים מסוג פשע; 3 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות סמים מסוג עוון.

קנס בסך 7500 ₪ או 75 ימי מאסר תמורתו, לתשלום עד ליום 1.6.22.

ניתן צו להשמדת הסמים.

הודעה זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ל' שבט תשפ"ב, 01 פברואר 2022, בהעדר הצדדים.